

Junior sokol

internetový speciál časopisu SOKOL

2/2009

Lyže

Vyjeli jsme do hor,
čekal nás tam horor.
Raší kvítí, slunce svítí
nikde stopy po sněhu.
Z Míseček však lavina se řítí,
tož dejme se do běhu.

Padá, padá sníh,
jedem na lyžích,
než však lyžovat se naučím,
párkrát do závěje zahučím.

Jak rychle se zvednu,
tak rychle si sednu.
Padá hustě bílý sníh
a já padám na lyžích.

Lenka E. – 13 let,
(převzato z IN)

OBSAH

věda – technika

Studená tajemství přírody 2
Krocení webu 2

hrajeme si ((nejen)) s češtinou

Povídka: 3

Vyprávění o koze,
která zlostně koukala

SOUTĚŽ

Netvařte se kysele 3
a malujte vesele

pro šikovné ruce a hlavu

Objevte deset rozdílů 4
Sokolská Encyklopedie 4

Příliš mnoho sněhuláků...

„A chovej se tam důstojně,“ nabádal mě otec když jsem odcházel do školy. Možná slyšíte něco podobného – nezlob, poslouchej učitele, dávej pozor. Škola je holt vážná věc. Ale v životě jsou i věci, které pobaví a člověk je dělá pro zábavu, uvolnění, pro radost... A někdy to jsou věci přímo kuriózní, jak dosvědčují záznamy pelhřimovské Agentury Dobrý den do její databáze českých rekordů. Některé z posledních záznamů jsme pro vás vybrali:

Nejvíc sněhuláků na jednom místě

ZŠ Úpice-Lány uspořádala akci nazvanou Zimní radovánky, v jejímž průběhu bylo na jednom místě shromážděno 3009 sněhuláků vyrobených různými výtvarnými technikami z různých materiálů. Kresleného i prostorového ztvárnění sněhuláků se na základě výzvy podané 5. ledna 2009 zhostili žáci školy, jejich rodiče, prarodiče, přátelé a široká veřejnost. Rekordu bylo dosaženo 30. ledna 2009 v prostorách tělocvičny, hřiště a hlavní budovy ZŠ Úpice-Lány.

Perníkový betlém s největším počtem figurek

Římskokatolická farnost při kostele Sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích iniciovala výrobu perníkového betlému, které se zúčastnilo 41 žen. Průměrná velikost jednotlivých postav – svaté rodiny, pastýřů, tří králů a dalších – byla 15 cm, chalupy, stromy a jeskyně pro svatou rodinu měřily cca 20 cm. Celkem ve farním betlému stálo, leželo, či klečelo 1215 perníkových figurek. Jako pozadí byly vytvořeny perníkové skály a kopce vysoké cca 25 cm. Dílo, rozkládající se na ploše 5 x 3 m, bylo vystaveno v kostele Sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích od 23. prosince 2008 do 11. ledna 2009, a do České databanky rekordů Agentury Dobrý den Pelhřimov bylo zaevidováno 11. února 2009.

Nejmenší tištěná kniha

Nakladatelství Šimon Ryšavý v Brně vydalo v miniaturním brožovaném provedení knihu Vítězslava Háalky Večerní písně, jejíž rozměry jsou 30 x 23 mm. Kniha o 84 stranách byla vydána v r. 1998 a je běžně k dostání v prodejní síti. Miniatura byla oficiálně zaevidována do České databanky rekordů Agentury Dobrý den Pelhřimov 11. února 2009.

Největší capuccino

Škola kávy s.r.o. zorganizovala v rámci soutěže Mistr kávy na veletrhu TOP GASTRO vytvoření největšího cappuccina připravovaného tradičním způsobem. Při rekordním pokusu, na němž se podílelo 80 baristů ze 6 zemí světa, bylo v průběhu 3:47:01 hod. zhotoveno z 10000 porcí espressa a 1709 litrů mléka za pomoci 20 kávovarů a 20 mlýnků 2009 litrů cappuccina. Po celou dobu pokusu byla v obřím šálku o objemu 2117 litrů udržována požadovaná teplota nad 60 stupňů Celsia. Rekordu bylo dosaženo dne 7. února 2009 na Výstavišti v Praze-Holešovicích.

Největší šálek

Škola kávy s.r.o. iniciovala za účelem překonání světového rekordu ve vytvoření největšího cappuccina výrobu obřích šálků klasického tvaru včetně ucha o objemu 2117 litrů. Jeho výška ode dna k hornímu okraji je 121 cm, uvnitř šálku 100 cm, průměr šálku činí 222 cm. Rekordní objekt je zhotoven z plastu a váží 238 kg. Premiérově byl na veřejnosti představen a do České databanky rekordů Agentury Dobrý den Pelhřimov zaregistrován 5. února 2009 v Praze v rámci veletrhu TOP GASTRO.

-zk-

il. foto internet

Studená tajemství přírody

il. foto internet

Dnešní koutek pro milovníky zvířat není pro chovatele. Ostatně zvířátko, které chceme představit, v žádném zverimexu ani od nějakého chovatele neseženete. A i kdyby přeci jen, pak byste ho asi museli chovat v lednici – jeho domovem jsou totiž ledové vody oceánu.

Naše dnešní zoonávštěva patří malému tvorečku, kterého vědci pojmenovali *Platybrachium antarcticus* a který je dokladem toho, že příroda před námi stále skrývá tajemství, která postupně odhalujeme.

Ačkoliv oblasti Arktidy a Antarktidy a moře, které je obklopuje, vypadají nehostinně, vědci v nich napočítali asi 13 000 druhů živočichů. Náš dnešní host patří k nim – je průsvit-

ný a podobá se mořskému andělu. Živí se jiným typem mořských koryšů. Není to žádný obr – měří asi tři centimetry.

O tomto „chladomilném drobečku“, stejně jako o mnoha dalších živočíchů žijících v chladných vodách Antarktidy a Arktidy, informovala organizace Výzkum mořského života, která začala fungovat v roce 2000. Pracuje v ní stovka vědců z celého světa, kteří nyní vydali zprávu o svých objevech.

„V oblasti Antarktidy organizace napočítala asi 7500 druhů, což je až o dva tisíce více než bylo dosud známo,“ řekl Julian Gutt z Institutu výzkumu polárního života v Německu. V oblasti Arktidy bylo nalezeno asi 5500 druhů včetně 235 těch, kteří byli současně nalezeni na opačném konci planety. „To je mnohem více, než jsme očekávali,“ řekl Russ Hopcroft z aljašské univerzity. Jsou mezi nimi velryby, ptáci ale i červi. Vědci nyní udělají analýzy DNA, aby zjistili, zda jsou tvorové opravdu identičtí.

Krocení webu

Jednoho dne přišel Aleš ze školy a vypadal rozrušeně. Hodil tašku na podlahu a praštil sebou na pohovku. Rodiče, sestra Zdena i Helena, která zaskočila na čaj, se na něho tázavě podívali...

Tatínek se opatrně ptá, jestli je všechno v pořádku. Aleš chvíli váhá, ale pak se pustí do vysvětlování. Jeden kamarád dostával od jiného velmi ošklivé textové zprávy.

Chlapec o tom řekl svým rodičům i panu učiteli a prozradil jim taky kdo mu ošklivé zprávy posílá.

Dneska učitel mluvil o celém případu před třídou. Aleš otevře tašku, vytáhne z ní pozvánku a podává ji rodičům. Po téhle události se učitelé rozhodli uspořádat „Týden proti šikaně“, během kterého proběhne celá řada akcí.

„Tvůj kamarád udělal dobře, že o tom řekl rodičům,“ říká maminka, „a jeho rodiče se také zachovali zodpovědně, když o všem informovali učitele.“

„Doufám, že oba víte, že za námi můžete přijít kdykoliv,“ dodává a dívá se přitom Alešovi i Zdeně do očí, „i když nám chcete říct, že jste udělali něco hloupého.“

„Přesně tak, problémy se řeší hned lépe, když si o nich promluvíme,“ přidává se tatínek...

„Když mi bylo deset, taky mě ve škole šikanovali,“ rozpovídá se Helena. „Ale nechali toho, protože jsem je ignorovala a odmítala hrát jejich hru,“ pokračuje. „Škoda byla, že jsem o tom nedokázala mluvit hned s rodiči, protože když jsem jim to konečně řekla, byla to pro mě obrovská úleva. Teď vím, že když problémy řešíme společně s lidmi, kterým důvěřujeme a kterým na nás záleží, jsme silnější.“

Tak tohle je malý úryvek ze Zábavné knížky pro celou rodinu, která je součástí Rodinného balíčku o internetové bezpečnosti, nazvaného Krocení webu. Vybrali jsme část o internetové šikaně. Taky se jí někdy říká kybernetická šikana – protože šikanovat lze nejen v chattech na internetu a e-mailech, ale také třeba prostřednictvím mobilních telefonů. Co to ta kyberšikana je? Jedna z moudrých pouček

říká, že „jako internetovou šikanu (kyberšikanu) označujeme takové chování, kdy lidé využívají moderní informační a komunikační nástroje k šikanování, obtěžování a urážení jiných jedinců nebo celých skupin. K těmto účelům lze používat e-mail, systém zaslání rychlých zpráv (instant messaging), mobilní telefony či jiné digitální zařízení.“

Možná jste se s ní také již setkali, vždy čtyřicet procent dětí (od mateřských škol až po střední školy) se již s šikanou setkali. A návod proti ní? Naznačil ho již úvodní úryvek – šikanující, urážející a zastrašující zprávy ignorovat a vše říct svým blízkým.

Na internetu a vůbec ve světě kybernetiky ve službách komunikace ale číhají i další nebezpečí. Zatímco většina má ostych říkat cizím lidem na ulici údaje o sobě, a určitě jim nedává své fotografie, na internetu se neostýchají říct kde bydlí, co mají nejradši, poslat třeba s

Pravidla k bezpečnějšímu užívání internetu

- 1) Nikdy nesděluj adresu svého bydliště, telefonní číslo domů nebo adresu školy, kam chodíš, jména a adresy rodičů a rodinných příslušníků i jejich telefonní čísla do práce, někomu, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu, jestliže ti to rodiče (nebo lidé, kteří se o tebe starají) přímo nedovolí.
- 2) Pokud se neporadíš s rodiči, neposílej nikomu po internetu fotografii, číslo kreditní karty nebo podrobnosti o bankovním účtu a vůbec žádné osobní údaje.
- 3) Nikdy nikomu, ani nejlepšímu příteli, neprozrad' heslo nebo přihlašovací jméno své internetové stránky nebo počítače.
- 4) Nikdy si bez svolení rodičů nedomluvej osobní schůzku s někým, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu. Doma musíš bezpodmínečně vědět, kam jdeš a proč. I když ti rodiče (nebo lidé, kteří se o tebe starají) dovolí se s takovým člověkem sejit, nechoď na schůzku sám/sama a sejděte se na bezpečném veřejném místě.
- 5) Nikdy nepokračuj v chatování, když se ti bude zdát, že se tam probírají věci, které tě budou přivádět do rozpaků nebo tě vyděsí. Vždy o takovém zážitku řekni rodičům (nebo lidem, kteří se o tebe starají).
- 6) Nikdy neodpovídej na zlé, urážlivé, nevkusné nebo hrubé e-maily. Není tvoje vina, že jsi tyto zprávy dostal/a. Když se ti to stane, oznam to rodičům.
- 7) Nikdy neotvírej soubory přiložené k elektronickým zprávám (e-mailům), pokud přijdou od lidí nebo z míst, které neznáš. Mohou obsahovat viry nebo jiné programy, které by mohly zničit důležité informace a významně poškodit software počítače.
- 8) Vždy řekni rodičům (nebo lidem, kteří se o tebe starají) o všech případech nepříjemných, vulgárních výrazů na internetu, totéž platí pro obrázky s vulgární tematikou.
- 9) Vždy buď sám/sama sebou a nezkoušej si hrát na někoho, kým nejsi (na staršího, na osobu jiného pohlaví apod.).
- 10) Vždy pamatuj na následující pravidlo a chovej se podle něho: jestliže některá webová stránka bude obsahovat upozornění, že je určena jen pro dospělé nebo jen pro lidi od určitého věku, musí se to respektovat a ti, kteří nevyhovují kritériím, nemají takovou stránku otevírat.
- 11) Domluv se s rodiči na pravidlech používání internetu a poctivě je dodržuj. Především se domluv, kdy můžeš internet používat a jak dlouho.
- 12) Pro vždy si zapamatuj další pravidlo: když ti někdo na internetu bude nabízet něco, co zní tak lákavě, že se to nepodobá pravdě, nevěř mu – není to pravda.
- 13) Jestliže na internetu najdeš něco, o čem jsi přesvědčen, že je to nelegální, oznam to rodičům.

Vyprávění o koze, která zlostně koukala

Koza žila v chlívku už třetím rokem.

Chlívek byl prostorný, měla ho sama pro sebe, měla dost sena, mohla se podle libosti chodit pást na louku, kde to nádherně vonělo, paní ji pravidelně dojíla, nic jí nechybělo, a přesto pořád zlostně koukala.

Ráno se otevřely dveře, paní dovnitř pustila trochu svěžího vzduchu, ale co koza?

Zlostně koukala. Podojením se jí ulevilo, ale ona jenom zamečela a pak koukala jako deset čertů. Děti, dvě dcerky, k ní zezačátku chodily, ale ona na ně tak zle pohlížela, až se jí bály... A chodit přestaly.

Mohlo by se zdát, že se koze nelíbilo jméno, jaké dostala – Šulda. Jenže tím to nebylo, koza se vůbec nezajímala o svoje jméno. Kdyby se jmenovala sebekrásněji a kdyby jí to jméno vymyslel třeba ten nejmoudřejší mudrc z nějaké pohádkové země, pořád by to na jejím pronikavém a nepřijemném pohledu nic nezměnilo.

Jediný, komu nevadilo, že se na něj koza netváří mile, byl pan Ušakov, její majitel. To on se rozhodl pořídit si ji a také jí postavil chlívek. Líbil se mu nápad, že by se s ní mohl chlubit před svými sousedy, kteří byli neuvěřitelně závistiví, a také že by si vyzkoušel, jak se dřív žilo lidem, kteří ráno vstávali dost brzy, podojili a měli pak vlastní čerstvé mléko.

Tento pan Ušakov si jejich svéráznou kozu dokonce oblíbil. Pokaždé, když po něm loupla tím svým odměřeným pohledem, ze srdce se zasmál a počastoval ji nějakou mazlivou urážkou. Začínal si dokonce plánovat, že zařídí, aby Šulda měla kůzlata. Když to však slyšely jeho dcerky, začaly mu to vymlouvat. Prý už se takhle té kozy dost bojí, tak nemůžou dopustit, aby svoje děti třeba nějak neuhranula... Nebo aby zpočátku roztomilá mláďátka s růžovými čumáčky postupem času také nezískala ten přízračný pohled.

Pan Ušakov se smál, protože mu strach jeho dcer připadal hloupý a dětský. Často dokonce Šuldě říkal, že ať si kdo říká, co chce, on se o ni bude starat dobře a dopřeje jí tu radost být mámou.

Jenže pak se do této rychle se rozvíjející hry plné intrik vložila také manželka pana Ušakova. S nevinným výrazem ve tváři svého manžela požádala, aby chodil dojit místo ní. Že má z té jejich rohaté potvory čím dál nepřijemnější pocity a běhá jí mráz po zádech, když na ni má sahat. Pan Ušakov jí odbyl se slovy, ať není paranoická, jenže jeho žena se několik následujících rán vracela celá roztfesená a pak už ani

nenosila mléko, že prý prostě nedokáže překonat odpor k té „zrudě“. Pan Ušakov neměl zrovna v oblíbenosti hysterické

scény, proto přebral úkon dojit kozu za svou manželku.

Nějakou dobu byl relativní pokoj, jenže pak za ním začaly chodit jeho dcery, že v noci nemůžou spát a že se hrozně bojí. Pokoušel se z nich doslova vypáčit, čeho se tak bojí, ale ony se pokaždé rozplakaly. Ta mladší mu nakonec prozradila, že každou noc slyší Šuldu, jak ve svém chlívku zuřivě kope do stěn a mečí, jako kdyby se chtěla dostat ven a sežrat je.

Pan Ušakov se následující noci rozhodl ověřit si pravdivost té historky. Postavil si na zahradě stan a při světle baterky si četl. Stále čekal, kdy se Šulda ze svého chlívku ozve, ale ta celou noc ani nemukla. Unavený a rozčarovaný pak ráno opět poslouchal nářky svých dcer, že se zase v noci bály a on že určitě usnul a chrápal, když nic neslyšel.

Jeho žena ho začala tlačit k tomu, aby kozu zabil nebo aspoň prodal. Pan Ušakov o tom nejdřív nechtěl ani slyšet, jemu osobně koza nijak nevadila... Jenže nakonec podlehl takřkajíc emocionálnímu tlaku své rodiny a šel se s kozou rozloučit. Valila na něj svoje oči, které mu teď vůbec nepřipadaly zlé, ale spíš smutné a vědouce. Trochu mečela, když ji zavíral do bedny a pak dával na korbu auta. Pak ji odvezl k jednomu známému, který měl takovou malou kozí farmu.

Ač si to přiznával velice nerad, ta umíněná koza mu přirostla k srdci. Jenže už bylo vše dohodnuto, dostal za ni zaplacenou a zase odjel domů.

Musel vyklidit chlívek a byl na to úplně sám. Manželka i dcery se k němu odmítaly přiblížit, prý tam pořád cítily tu smrdutou bestii. Pan Ušakov si povzdechl, ale dokázal si poradit.

Druhý den byly všechny členky jejich rodiny jako vyměněné. Usmívaly se hned od rána a na nic si nestěžovaly. Jenže tento stav bohužel netrval dlouho. Jeho dcerky si najednou přestaly hrát se svým psem Arnoldem. Arnold, starý dobrák, za nimi chodil a chtěl jim za odměnu poslintat obličej, když ho podrhou pod krkem, ale děvčata na něj křičela, ať jde pryč, ať je nechá být, ať se k nim už nikdy nepřibližuje. Pes nejdřív nepochopil, co po něm chtějí, a tak běhal za nimi po celém domě. Když mu však jedna z nich přibouchla tlapku do dveří, s kňučením se stáhl.

Pana Ušakova to neuvěřitelně dopálilo. Dožadoval se vysvětlení, a to kupodivu přišlo záhy. Obě děvčata byla ochotná přísahat, že si všimla, jak na ně Arnold cení zuby a „tak zle“ se po nich kouká. Jejich matka, která čirou náhodou byla poblíž, jim začala horlivě všechno dosvědčovat.

Neumíte si představit, jak se pak Ušakov cítil. Beze slova vzal auto a byl odhodlaný přivést ubohou kozu Šuldu zpět. Jenže už bylo pozdě. Jeho známý, který vedl malou kozí farmu, mu totiž sdělil, že koza nechtěla vůbec žrát a po několika dnech pošla.

„V životě jsem neviděl kozu s tak smutnými očima,“ řekl nakonec a vymluvil se na neodkladnou práci.

Lenka Khýrová,
Sokol Dvůr Králové

Netvařte se kysele a malujte vesele

Dětská tisková agentura, s níž jsme se před časem dohodli na spolupráci, přinesla zprávu o začínajícím 4. ročníku soutěže dětských kreslených vtipů. Zúčastnit se jí můžete i vy, a tak přinášíme stručné informace o ní.

Soutěž má dvě věkové kategorie, každá z nich má své vlastní téma. První kategorie A. je pro děti od 6 do 11 let a má téma Zvířata ve světě lidí. Druhá kategorie B. je pro děti 12–17 let a má téma Ve škole a za školou (kreslené vtipy na téma škola a i vše kolem ní).

Vtipy barevné i černobílé s textem i beze slov posílané poštou se přijímají jen do počtu 3 kusů a do velikosti formátu A4. Na zadní straně musí být opatřeny jménem, příjmením, věkem, plnou adresou s PSČ a telefonem, případně i e-mailem na autora (nebo na rodiče) a musí být doručeny do 7. 5. 2009 na adresu: DDM, Karlínské nám. 7, Praha 8, 186 00 nebo zaslány najednou do stejného termínu ve stejném počtu do 3 kusů e-mai-

lem: netvarte@ddmpraha.cz, každý o velikosti do 150kB, ve formátu jpeg. Poštovní zásilky označte: **Netvařte se kysele.**

Údaje zasílané e-mailem musí být doplněny o údaje o autorovi kresby jako u zásilek posílaných poštou.

Díla zasláná do soutěže bez úplných údajů o autorovi nebudou přijata. Do soutěže se přijímají jen díla původní vytvořená samostatně dětmi a nepřevzatá od jiných autorů. Kresby se autorům nevracejí.

Porota složená ze zástupců organizátorů a partnerů soutěže do 16. 5. 2009 vyhodnotí zasláné práce a vyhlásí v každé věkové kategorii vítěze. Výsledky budou oznámeny v pořadu Domino na stanici ČRo 2 Praha a i na internetových stránkách DTA – www.dta.cz, ČUK cuk.dreamworx.cz a na adrese DDM hl.m.Prahy www.ddmpraha.cz.

Vítězové budou jmenovitě informováni. Organizátorem soutěže jsou Česká unie karikaturistů (<http://cuk.dreamworx.cz>), Jaroslav Dostál, tel.: 606 241 826, e-mail: dostal2@tiscali.cz a Dům dětí a mládeže hl.m. Prahy (www.ddmpraha.cz) - Kateřina Klimková, tel.: 222 333 835, e-mail: klimkova@ddmpraha.cz.

Sokolská Encyklopedie

Vaniček, Jindřich (* 1. 1. 1862 Praha-Hradčany – 2. 6. 1934 Praha)

Právník Jindřich Vaniček byl významným sokolským činitelem i významnou osobností novodobých českých dějin. Vystudoval malostranské gymnázium v Praze a následně absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Studoval rovněž tělesnou výchovu na vojenské škole v Joinvillu ve Francii. Jindřich Vaniček je legendárním náčelníkem ČOS, pokračovatelem díla Tyršova. Zmodernizoval sokolský tělocvik, zaváděl zejména sportovní disciplíny. V letech 1888–1891 byl náčelníkem Sokola smíchovského, v letech 1891–1921 náčelníkem Sokola pražského, v letech 1892–1931 náčelníkem České a následně Československé obce sokolské. Účastnil se 9 sokolských sletů (od r. 1882), z nichž 6 sám organizoval. Zasadil se o ženský tělocvik v Sokole. Během první světové války stál v čele ilegálního vedení Sokola, koordinoval sokolskou odbojovou síť. Po vzniku ČSR dal Sokol k dispozici ministerstvu obrany a podílel se na zřízení čs. branné moci. Hned po 28. říjnu 1918 inicioval vznik Národní stráže z řad členů Sokola a Svazu dělnických tělocvičných jednot (do prosince 1918) a Stráže svobody (od listopadu 1918 do listopadu 1919) jako prozatímních branných útvarů samostatného československého státu, které se podílely na vojenském obsazení a prosazení čs. státní moci v pohraničí českých zemí a na Slovensku. Po vzniku samostatné republiky působil rovněž na ministerstvu národní obrany, když v letech 1918–1927 byl přednostou výchovného odboru tohoto ministerstva.

Jméno Jindřicha Vanička nese dnes jedna ze sokolských žup – ta, která sídlí v Brně a sdružuje 41 tělocvičných jednot z Brna a okolí.

Box

Pěstní zápas je pravděpodobně tak starý jako lidstvo samo. První záznamy jsou staré zhruba 7000 let. V historii Egypta existoval pěstní zápas už asi před 5000 lety, styl boje se však od dnešního lišil – terčem mohla být pouze hlava. U Řeků byl box přijat na 23. olympijských hrách mezi olympijské disciplíny. Moderní pravidla a techniky se vyvinuly teprve v 18. století v Anglii.

Podle současných pravidel závod probíhá v ringu po třiminutových kolech u profesionálů nebo dvouminutových kolech u amatérů. U amatérských zápasníků se normálně konají 4 kola. U profesionálních boxerů se může počet kol volně stanovit, běžně se pohybuje mezi 6 a 12 koly. Trvá-li zápas déle, než je vymezený čas všech kol, vítěz se určuje sečtením bodů v jednotlivých kolech. V mnoha případech je boxerský zápas ukončen předčasně – pokud jeden ze soupeřů znovu nevstane v předem stanoveném časovém limitu, je zápas rozhodnut knock-outem (k.o.). Je-li zápas přerušen nebo jej některý z účastníků vzdá, je o zápase rozhodnuto technickým knock-outem.

V České obci sokolské je v současnosti evidováno 8 boxerských oddílů s celkovým počtem 175 členů.

Objevte deset rozdílů

Drobnou relaxaci a zároveň zkoušku pozorovacího talentu a soustředění pro vás připravili v Sokole Třebíč: Najděte deset rozdílů mezi oběma fotografiemi. A pokud máte chuť, pošlete nám do 10. března řešení na adresu: tiskové oddělení ČOS, Junior Sokol, Újezd 450, 118 01 Praha 1, e-mail: junior.sokol@centrum.cz

POZOR! Soutěž Mobilstory

Již po několikáté byl 10. únor vyhlášen Dnem bezpečnějšího internetu. Tímto dnem startuje celoevropská kampaň a národní projekty evropského programu Bezpečnější internet. A aby tato kampaň nebyla nuda a „jen“ suchopárné přednášky co se má dělat a jak se má na internetu chovat, přicházejí její autoři i s různými oživením a zábavou. Tradiční se již stává soutěž pro mládež nazvaná Mobilstory. Ta letošní může být výzvou zúčastnit se jí i pro vás.

Zatímco vloni měli soutěžící zasílat své video klipy a v letech předchozích své literární práce, v letošním ročníku mohou vyjádřit téma soutěže „Kamarádstvím proti kybernetické šikaně“ různou formou – jako povídku, komiks, vide klip, multimediální výtvar. Soutěž je určena mladým autorům ve věku 10 – 16 let (žákům 5. – 9. tříd základních škol a odpovídajících

ročníků víceletých gymnázií). Soutěžní příspěvek může připravit jeden, dva nebo i více (kolektiv) autorů.

Veškeré příspěvky musí být zaregistrovány nejpozději do 31. května 2009. Podrobnosti o soutěži Mobilstory naleznete na adrese: www.mobil-story.saferinternet.cz

Finalisté soutěže budou odměněni věcnými cenami a jejich práce budou zveřejněny.

